

Sprawozdanie z działalności Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej za okres 1 styczeń 2007 – 31 grudzień 2007

Rok 2007 był kolejnym rokiem intensywnych prac związanych nie tylko z wykonywaniem funkcji Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, ale również działań na rzecz nadania funkcji rzecznika odpowiedniej jakości. Przede wszystkim należy stwierdzić, że pomimo niemal 20 lat istnienia Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, pełnienie tak ważnej dla naszego zawodu roli nie przyczyniło się niemal w żaden sposób do nadania mu określonego kształtu administracyjnego. Na poziomie Krajowego Rzecznika istniał tylko szcątkowy regulamin, natomiast z reguły brak było takich regulaminów na poziomie okręgowych rzeczników. W efekcie istniał i był od lat akceptowany stan sprzeczny z podstawowymi, prawnymi zasadami organizacji tak istotnej części korporacji zawodowej, jak funkcjonowanie orzecznictwa w zakresie odpowiedzialności zawodowej.

Celem naprawy tego stanu, na początku 2007 roku rozpoczęły się prace nad nowym, ramowym regulaminem okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej. Pierwsza wersja tego aktu która powstała dzięki kilkumiesięcznej, pracy została zaprezentowana na początku czerwca ub. roku i przedłożona do pierwszej, wewnętrznej konsultacji. Po zgłoszeniu uwag i naniesieniu poprawek, projekt tego regulaminu przedłożono drogą mailową wszystkim okręgowym rzecznikom odpowiedzialności zawodowej, prosząc jednocześnie o przesyłanie uwag oraz swoich propozycji. Z kilku izb okręgowych wpłynęły wnioski, czasem o dużej wartości, w wyniku czego można było dokonać kolejnych korekt i nadać regulaminowi niemal ostateczny kształt. Tym niemniej w październiku 2007 r. zwołano spotkanie wszystkich okręgowych rzeczników, aby wspólnie zapoznać się z tym aktem i omówić proponowany regulamin oraz dokonać ostatecznych korekt, gdyby takie okazały się konieczne. W efekcie tych czynności ostateczną wersję ramowego regulaminu przedłożono na początku grudnia 2007 roku Krajowej Radzie Lekarsko – Weterynaryjnej celem jego uchwalenia. Zatwierdzenie nastąpiło w drodze uchwały na posiedzeniu w dniach 13 i 14 grudnia. W chwili obecnej zbierane są informacje potwierdzające fakt zatwierdzeń regulaminów na zjazdach sprawozdawczych poszczególnych Okręgowych Izb Lekarsko – Weterynaryjnych. Co warto podkreślić, stworzenie owego regulaminu w sposób pośredni przyczyniło się do uporządkowania nazewnictwa poszczególnych Izb.

Zaraz po tym akcie, rozpoczęto prace nad kolejnym, istotnym dokumentem, jakim jest instrukcja kancelaryjna i archiwalna. O ile zapisy dotyczące instrukcji kancelaryjnej są już ukształtowane, to biuro Krajowego Rzecznika napotkało problem związany z nieuregulowaniem przez Izbę Lekarsko-Weterynaryjną tak istotnych elementów ustawowego działania, jak rzeczowy wykaz akt oraz prawnego obowiązku uregulowania zagadnień związanych z archiwizacją dokumentów.

W zakresie działań merytorycznych należy stwierdzić, że w 2007 roku w całym kraju do rzeczników odpowiedzialności zawodowej wpłynęło łącznie 213 nowych spraw, z tego 4 sprawy bezpośrednio do Krajowego Rzecznika ze względu na pełnione funkcje w samorządzie przez osoby, których dotyczyły skargi. Biorąc pod uwagę, że w 2007 roku prowadzono również 125 spraw zgłoszonych w 2006 roku, co do których postępowanie nie zostało jeszcze zakończone, należy stwierdzić, że ilość prowadzonych spraw w 2007 roku sięgnęła liczby 338.

Największa ilość skarg na działalność lekarzy weterynarii dotyczyła następujących Izb:

1. Wielkopolskiej ILW - 35
2. Warszawskiej ILW - 30
3. Śląskiej ILW - 22
4. Zachodniopomorskiej ILW - 21
5. Warmińsko-Mazurskiej ILW - 14

Najmniej skarg zanotowano w Izbach:

1. Północno-Wschodniej ILW - 1
2. Lubuskiej ILW - 5
3. Świętokrzyskiej ILW - 5
4. Kujawsko-Pomorskiej ILW - 7
5. Małopolskiej ILW - 7

W 2007 roku łącznie odmówiono wszczęcia postępowania w 31 przypadkach, w 107 przypadkach umorzono postępowanie, w 6 zawieszono postępowanie ze względu na równoczesne prowadzenia spraw w stosunku do lekarzy weterynarii przez organy ścigania a w 18 przypadkach skargi załatwiono w inny sposób, np. poprzez ugodę pomiędzy stronami. W 69 przypadkach sprawę skierowano do sądów. w tym jeden skierowany został przez Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. W stosunku do 2006 roku, ilość spraw kierowanych do rozpatrzenia przez sąd wzrosła o 16, czyli o 30%. Należy podkreślić, że w

większości tych wypadków mowa jest o ciężkich naruszeniach zarówno zasad sztuki lekarsko-weterynaryjnej jak i kodeksu etyki.

Nadzór nad działalnością okręgowych rzeczników przyczynił się do dalszej poprawy skuteczności procedowania przez nich spraw, a także wyraźnej poprawy terminowości załatwiania skarg. O ile z końca 2005 r. pozostało do załatwienia w 2006 roku 137 spraw, a w 2007 roku 125 spraw, to na początku 2008 roku w toku procedowania było zaledwie 20 z 2007 roku, z tego blisko połowa, bo 9 w jednej Izbie Okręgowej, co skutkowało przeprowadzeniem w biurze ORzOZ pilnej kontroli przez Krajowego Rzecznika w kwietniu bieżącego roku.

Z 17 zażaleń na postanowienia Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej złożonych przez osoby skarżące niezadowolone z rozstrzygnięć w I instancji a rozpatrzonych w 2007 roku bezpośrednio przez Krajowego Rzecznika, uchylił on postanowienia w 15 przypadkach. Tylko w dwóch przypadkach KRzOZ podtrzymał postanowienia pierwszej instancji.

W 15 przypadkach, po rozpatrzeniu wniosków okręgowych rzeczników przedłużono okres postępowania o kolejne 3 miesiące. Jednak niektórym, na szczęście nielicznym rzecznikom wytknięto, że bez wyraźnego uzasadnienia niepotrzebnie wydłużyli okres rozpatrywania niektórych skarg.

Łącznie przez biuro Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, zgodnie z repertorium przewinęło się w 2007 roku 128 spraw. Do załatwienia w 2008 roku pozostało z nich 9.

Ponadto Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w obecności mecenasa p. Witolda Preisa przeprowadził bezpośrednie wizytacje połączone z kontrolą w biurach 2 Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej i sporządzeniem stosownych protokołów, zawierających zalecenia pokontrolne.

Ponadto Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej podejmował działania związane z wyjaśnianiem spraw, które nabrały dużego rozgłosu społecznego. I tak przeanalizowano w Sądzie Rejonowym w Starachowicach akta związane z oskarżeniem lekarzy weterynarii, będących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej w tzw. „aferze Constaru”. Analiza ta pozwoliła na sporządzenie przez Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej opinii, w której podważono podstawy wielu zarzutów kierowanych pod ich adresem przez organa prokuratury rejonowej. Opinia ta została przesłana do Sądu Rejonowego.

Ponadto na bieżąco były monitorowane sprawy związane z oskarżeniem przez organy ścigania członków komisji egzaminacyjnej oraz niektórych uczestników studiów

specjalizacyjnych w Olsztynie. Zapoznano się z aktem oskarżenia i zgromadzonymi dowodami w sprawie. Mecenas W. Preiss uczestniczył ponadto w posiedzeniach sądu, rozpatrującego powyższą sprawę.

Podsumowując, należy stwierdzić, że organ samorządu lekarskiego, jakim jest Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, zaczyna nabierać właściwego znaczenia, a pod względem organizacyjnym jest w chwili obecnej właściwie ukształtowany i zdolny do wykonywania w pełnym zakresie swoich ustawowych działań.

Jednocześnie Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej stwierdza, że osiągnięty efekt nie byłby możliwy bez pełnego zaangażowania się i ogromnego wkładu pracy w osobach pana mecenas Witolda Preissa oraz pani Ewy Patoki. To dzięki tym osobom wszystkie zaplanowane na 2007 rok działania zostały wykonane i tą drogą pragnę złożyć Im wyrazy uznania, wdzięczności i podziękowania.